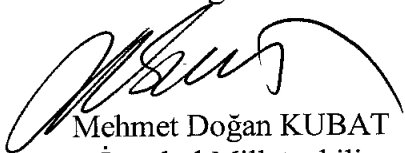
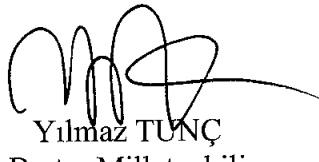

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

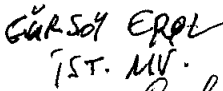
Terörle Mücadele Kanununun 10 uncu Maddesi Uyarınca Kurulan Ağır Ceza Mahkemelerinin Kaldırılmasına ve Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

Mehmet Doğan KUBAT
İstanbul Milletvekili
(1)

Yılmaz TUNÇ
Bartın Milletvekili
(2)

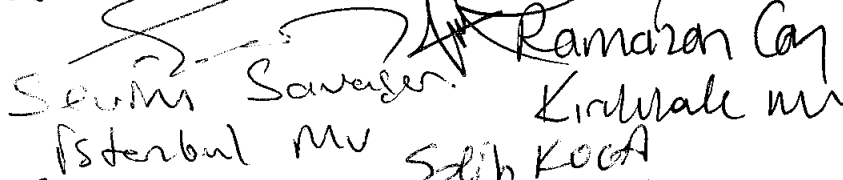

Bülent TURAN
İstanbul Milletvekili
(3)

Gürsoy EROL
İST. MV.
Gözet

(5) RECAİ ÖZEL
İST. MV.

Zihrom İyidem
İST. MV. (4.)

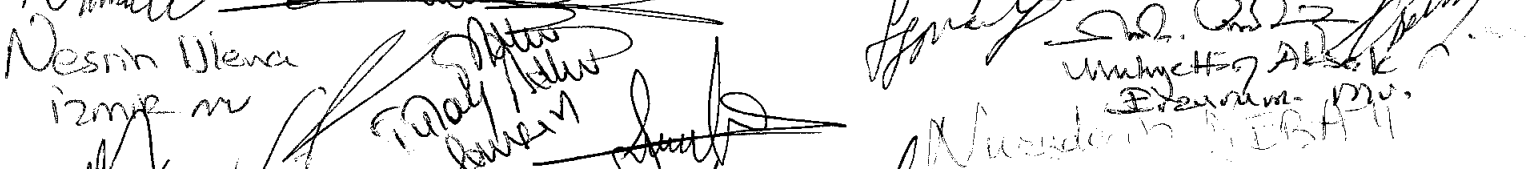
Mehmet Akın ÖZALP
MV. Sınır Üyesi

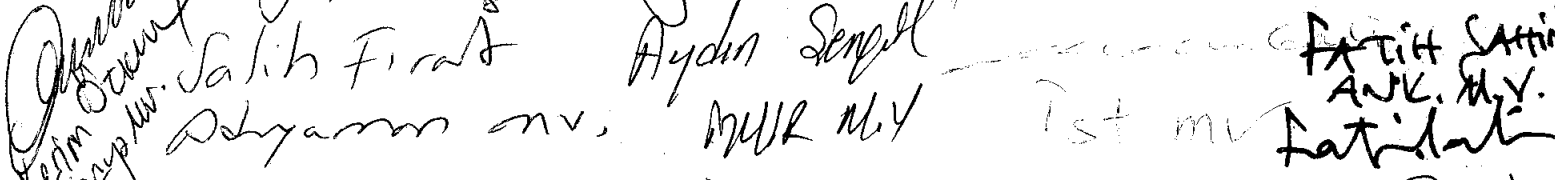

Selim Savaş
İstanbul MV
Kırkkale MV

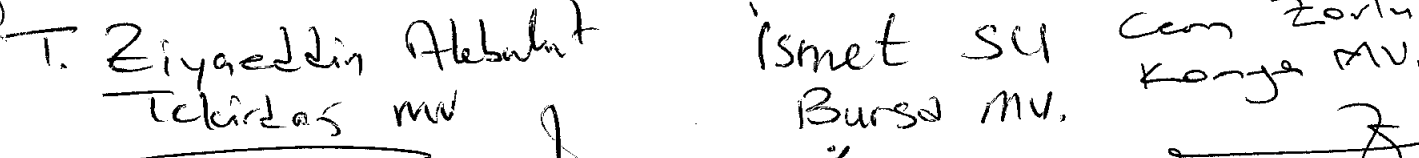
İdris SAHİN
Gaziantep MV. Sahin
Salih KOCA
Eskişehir MV.

Örcün Uluoğlu
Zonguldak MV
Opuzköy MV
Kırkkale MV
Ruhî AKIĞIÇ
Aksaray MV

Cuma İSTEN
Mabulca MV.
Diyarbakır MV. İst. MV.
Erciyes MV. Usak MV
Gönel BEKİN
Mardin MV.

Nesrin Uenal
İzmir MV
Talat Aksoy
Samsun MV.
Gönel BEKİN
Mardin MV.

Salih Fırat
Adıyaman MV.
Aydın Sengül
MUR MV
İst MV
Fatih SAHİN
ANK. MV.
Tatlıhan

T. Ziyaddin Akbulut
Tekirdağ MV
İsmet SU
Bursa MV.
Cem Zorlu
Konya MV.

İsmet SU

TBMM BAŐKANLIĐI				
Tali Komisyon				
Esas Komisyon	Adalet			
Tarih:	06 Subat 2014		E. No: 2/1981	
Ysm.Uzm.	BŐk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.
<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>
TBMM BAŐKANI	<i>[Signature]</i>			

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŐK.LIĐI
06 Subat 2014
Numara:

T B M M KÜTÜPHANE VE ARŐIV HİZM. BAŐKANLIĐI
06 Subat 2014
No : 282763

Salim Uslu
Sorum MV.

Habit ÜRÜN
Afyonkarahisar MV.

Oya Eronat
Diyarbakir MV

[Signature]

[Signature]

[Signature]

B. *[Signature]*
Bedrettin KIRIK
Bursa MV.

Ali Galtayan Kiling
Aydin MV.

Ahmet Yeni
Samsun MV.

TOLAN SELAMOĞLU
Ankara MV.

Bilal
Bilal Mocit
Istanbul MV.

[Signature]
Fevai Arslan

[Signature]

Sevde Bayraktar Kacar
Düzce MV

K. Aras

[Signature]
Osman Bayraktar
Yunus KILIS
Kars MV

[Signature]
Muzaffer Yurtbas
Manisa MV

NECDET UNLUVAR
Adana MV

[Signature]

[Signature]

[Signature]

Aydin Biyiklioglu
Trabzon MV.

MUSTAFA GÖKHAN GÜLSEN
KASTAMONU MV

Uluy Babacan

[Signature]
Sivas MV

Mehmet Süleyman Edinç
Adana MV

[Signature]
Balıkesir MV

Emir DUYU
Sakarya MV.

MEHMET HETİNER
Adiyaman MV.

[Signature]
Kocaeli MV

Hakan Karaca
Isparta MV.

[Signature]
Abdullah GALIEMAN
Kocaeli MV.

[Signature]
Viksel Özden
Muğla MV

[Signature]
Mehmet Zekeriya
Izmir MV

Alev Dedepil
Izmir MV.

[Signature]
Ali BOGİT
Muğla MV.

~~Mustafa Zimbun~~
Mustaza Yetis
Adnanan ucu
Ahmet Tevke Uzun
Mersin My.

~~Jenny~~
Ali Insan Tausa
Sakarya My.

~~Tululu~~
Tulay Kocayarcan
Istanbul MV
Halimi Bilgin
Sivas My.

~~A. Tunc~~
Ahmet Berat GONKAR
Istanbul MV.

~~Mustafa~~
Mustafa Kemal Sarbetoglu
Bursa My.

~~Yusuf Jaser~~
yorgat MV
Yildirim M.
Ramazanoğlu
Kahramanmaraş

Fatih Han LINAL
F. Ural

İsmet UEMVA
İst. MV.
İsmet U.

Mahir Gorusoglu
Bursa My.

~~A. E. Benik~~
A. E. Benik
Sivas My.

Seyit SERTCELİK
Ankara MV.
~~Seyit~~

~~Mehmet Ersoy~~
Sivas My.

Rifat Sait
Fenik

Selçuk ÖZDAĞ
Manisa My.
Mehmet Kasım GÜLPINAR
S. Urf. My.

Murat GÖKTÜRK
Nevşehir My.

Ahmet Erdal FERMAN
Nevşehir
Ahmet Erdal

~~Zihni Denizci~~
Yabun Akulu.
Penel berley

Muammer Cakan
Muz. My.

Osman Öner
Sivas My.

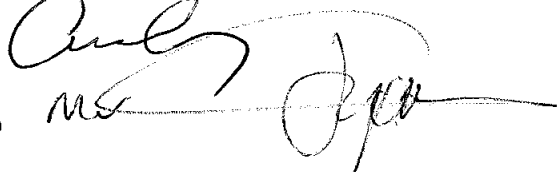
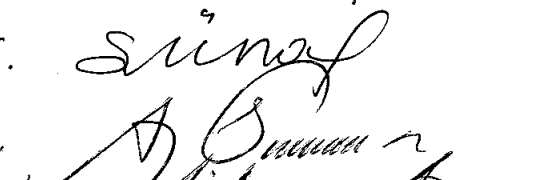
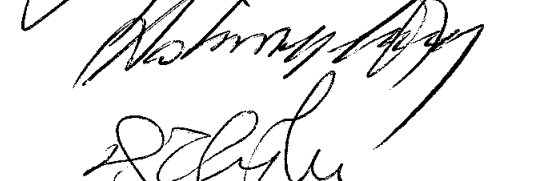
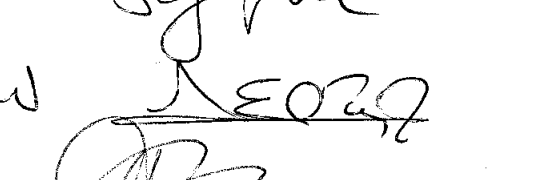

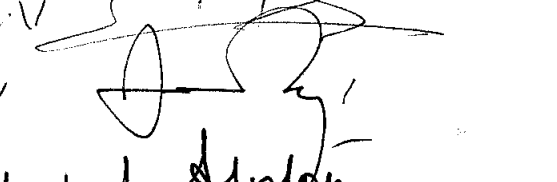
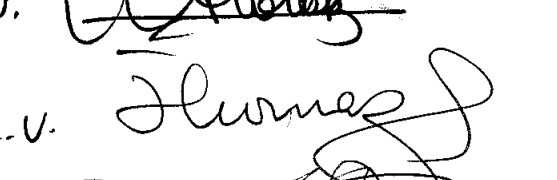
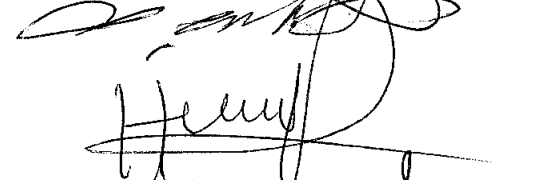
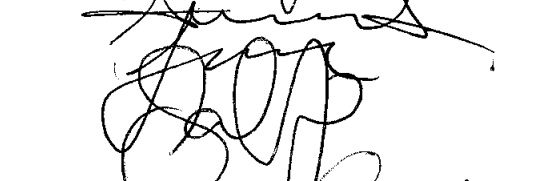

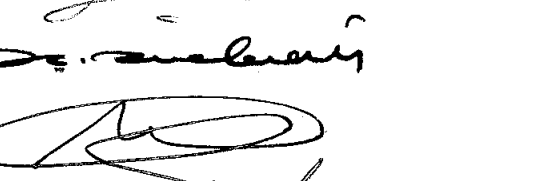

Ekrem ÇELİBİ
Afri My.
Oktaç Saral
Istanbul MV.
Oktaç

Ahmet Selih DAL
Kilis My.

GURAY DADA
İSTANBUL MV

Hüseyin Sarımanlı
Antalya My.

Hasan KARAL
Rize My.

Mustafa Balçık	Konya MU	
Sitk Güvenç	Kahramanmaraş MS	
Şirin Ünal	İSTANBUL MV.	
Ali Şahin	Gaziantep MV.	
Ahmet YILMAZ	Erzurum MV.	
Türkin Değirgen	İstanbul MV	
İsmet Çiğ	Bingöl MV	
Ünal Kaer	İST. M.V.	
Hacı Beyzaım Türkyılmaz	HATAY MV.	
Ahmet Haluk Ertürk	İST. M.V.	
Osman Kahveci	Karabük MV	
Abdurrahim AKDAĞ	Marşin MV.	
İbrahim Korumaz	Düzce M.V.	
Hanan Ali Gelik	Sakarya MV	
Hüseyin FİZİ	ÇANKIRI	
İlknur İNCEÖZ	AKŞARAY	
SAFİYE SEYMENÖĞLU	TRABZON	
HÜSEYİN ŞAHİN	BURSA	
İsmail AYDIN	BURSA	
Süleyman Alpay	Eğir	
Nureddin NEBATİ	İST	
Mehmet MUR	İST	
Ali Aytekin	Balıkesir	
Murat SAUÇI	Ankara	

GENEL GEREKÇE

Ülkemiz, insan hak ve hürriyetlerine ilişkin temel sözleşmeleri imzalayıp onaylamış, ayrıca, insan hakları ihlallerinin yargısal denetimini öngören Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesini kabul etmiş ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine bireysel başvuru hakkını tanımıştır. Bu sözleşmelerde, adil yargılanma hakkı ve bunun gerekleri olan suçsuzluk karinesi, susma hakkı, silâhların eşitliği ve savunma hakkı gibi ilkeler yer almakta olup, belirtilen ilkeler, Anayasanın 90 ıncı maddesine göre iç hukukun doğrudan uyulması zorunlu kuralları hâline gelmiştir.

Anayasanın 36 ncı maddesinde, herkesin, meşrû vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahip olduğu düzenlenmiştir. Taraf olduğumuz Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin “adil yargılanma hakkı” başlıklı 6 ncı maddesinin gereklerinin yerine getirilmesi de ülkemiz bakımından bir yükümlülüktür.

Adil yargılanma konusunda ülkemizde yaşanan tartışmaların başında, devlet güvenlik mahkemeleriyle başlayıp Ceza Muhakemesi Kanununun 250 nci ve Terörle Mücadele Kanununun 10 uncu maddesi uyarınca kurulan ağır ceza mahkemeleriyle devam eden özel yetkilere sahip mahkemeler ve Cumhuriyet savcıları eliyle yürütülen soruşturma ve kovuşturmalar gelmektedir. Ayrıca, özel yetkilere sahip ağır ceza mahkemeleri uygulaması sonucunda, üç farklı ağır ceza mahkemesi ortaya çıkmış ve toplumda adeta özel hâkim, özel mahkeme, özel savcı nitelemeleri yapılmak suretiyle hâkim ve Cumhuriyet savcıları arasında fiili olarak hiyerarşik bir algı ortaya çıkmıştır. Teklifte, adil yargılama bakımından üzerinde büyük tartışmalar olan özel yetkilere sahip mahkeme ve Cumhuriyet savcılığı uygulaması ile özel soruşturma ve kovuşturma usullerine son verilmekte ve tüm ağır ceza mahkemelerinin aynı usul kurallarına tabi olması sağlanmaktadır.

Anayasanın 2 nci maddesinde Türkiye Cumhuriyetinin insan haklarına saygılı demokratik bir hukuk devleti olduğu; 19 uncu maddesinde herkesin kişi hürriyeti ve güvenliğine, 20 nci maddesinde herkesin özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahip olduğu, özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamayacağı; 22 nci maddesinde herkesin haberleşme hürriyetine sahip olduğu ve haberleşmenin gizliliğinin esas olduğu; 35 inci maddesinde herkesin mülkiyet hakkına sahip olduğu düzenlenmiştir.

Bilindiği üzere, ceza muhakemesi hukukunun temel amacı, insan hakları ihlallerine yol açmadan maddi gerçeğe ulaşmaktır. Diğer bir ifadeyle, ceza soruşturmaları ve kovuşturmaları sırasında yukarıda anılan anayasal ilkelerin mutlaka göz önüne tutulması ve temel hak ve hürriyetlerle ilgili sınırlamaların makul ve ölçülü olması zorunludur. Hukuk devletinin de bir gereği olarak ceza soruşturma ve kovuşturmalarında uygulanan tedbirlerin ölçülü olması zorunluluğu bulunmaktadır. Bu ilkeye göre, ceza muhakemesi işleminden beklenen yarar ile verilmesi ihtimal dâhilinde bulunan zarar arasında makul bir oranın bulunması, oransızlık durumunda işlemin yapılmaması gerekmektedir.

Yukarıda belirtilen uluslararası sözleşmeler ve Anayasada yer alan temel ilkeler gözetilerek Ceza Muhakemesi Kanunu kapsamında yer alan bazı koruma tedbirlerinin yeniden düzenlenmesi gereği doğmuştur.

Teklifle, iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması, gizli soruşturmacı görevlendirilmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirleri bakımından önemli değişiklikler yapılmaktadır. Bu düzenlemelerle belirtilen tedbirlere ilişkin karar alma süreci daha etkin bir denetime kavuşturulmakta ve tedbirlerin uygulanacağı süre oldukça daraltılmaktadır.

İletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması, teknik araçlarla izleme ve taşınmazlara, hak ve alacaklara elkoyma koruma tedbirlerinin hangi suçlar bakımından uygulanacağı Kanunda açıkça belirtilmiştir. Bu tedbirlerin uygulanacağı suçlar arasından Türk Ceza Kanununun 220 nci maddesi çıkarılmak suretiyle, anılan madde kullanılarak katalogda bulunmayan suçlar bakımından bu tedbirlerin uygulanma ihtimali ortadan kaldırılmaktadır. Kaldı ki, Türk Ceza Kanununun 220 nci maddesi kapsamındaki bir örgütün işleyebileceği suçların önemli bir kısmı katalogda ayrıca ve açıkça sayılmıştır.

Özel hayatın gizliliği konusunda Anayasada yer alan önemli bir düzenleme de kişisel verilerin korunmasına ilişkindir. Anayasanın 20 nci maddesinde herkesin kendisiyle ilgili kişisel verinin korunmasını isteme hakkına sahip olduğu düzenlenmiştir. Teklifte kişisel verilerin korunmasına ilişkin önemli düzenlemeler yapılmaktadır. Bu amaçla Türk Ceza Kanununda düzenlenen kişisel verileri; kaydetme, hukuka aykırı olarak verme, ele geçirme ve yok etmeme suçlarının cezaları önemli ölçüde artırılmaktadır. Ayrıca, yok edilmesi gereken verinin Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre elde edilen bir veri olması durumunda daha ağır bir ceza verilmesi öngörülmektedir. Bu şekilde Ceza Muhakemesi Kanunu kapsamında uygulanan koruma tedbirleri vasıtasıyla elde edilen kişisel veri niteliğindeki bilgilerin daha etkin bir korumaya kavuşturulması amaçlanmaktadır.

Anayasanın 38 inci maddesinin dördüncü fıkrasında suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar kimsenin suçlu sayılamayacağı düzenlenmiştir. Masumiyet karinesi ve lekelenmeme hakkı, aynı zamanda ceza hukukunun evrensel ilkelerindedir. Suç soruşturması sırasında kişisel verilerin alenileşmesinin bu ilkeleri önemli ölçüde zedeleyeceği açıktır. Teklifte koruma tedbirlerine başvurma şartları ve karar alma usulünün değiştirilmesi ve kişisel verileri koruyan suçların cezalarının artırılması suretiyle masumiyet karinesi ve lekelenmeme hakkı bakımından daha etkin bir koruma sağlanmaktadır.

Anayasanın 19 uncu maddesinde düzenlenen kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının, ceza muhakemesi işlemleri sırasında ihlalinin önlenmesi amacıyla, teklifte yapılan önemli bir düzenleme de gözaltı, tutuklama, arama ve elkoyma gibi koruma tedbirlerine başvurulabilmesi açısından "somut delil" kriterinin getirilmiş olmasıdır. Bu şekilde bu koruma tedbirlerine soyut bir takım şüpheler nedeniyle başvurulması, kişi hürriyeti ve güvenliği ile mülkiyet hakkının zedelenmesinin önüne geçilecektir.

Ülkemizde yapılacak ekonomik yatırımlar bakımından hukuk güvenliği ve mülkiyet hakkının etkin korunması büyük önem taşımaktadır. Bu noktada müteşebbislerin mülkiyet hakkı konusunda bir endişe taşımamaları, yabancı sermayenin ülkemize gelmesi açısından da hayati önemdedir. Teklifte, ceza muhakemesi sürecinde malvarlığına yapılabilecek müdahalelerin ölçülü olması sağlanmakta ve bu müdahalelere ilişkin karar alma süreci daha güvenceli hale getirilmektedir.

Teklifte getirilen diğer bir önemli değişiklik, Terörle Mücadele Kanununun 10 uncu maddesinde yer alan tutukluluk süresinin bazı suçlar bakımından iki kat uygulanacağına ilişkin hükmün yürürlükten kaldırılmasıdır. Böylelikle, ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren bütün suçlar bakımından azami tutukluluk süresinin "beş yıl" olarak uygulanması sağlanmaktadır.

İddia ve savunma makamları arasında, iddia ve savunma faaliyetinin gereği gibi yapılmasına engel olacak ayırımlar yapılması; örneğin iddia makamının bildiği bir delili savunma makamının bilmemesi, silâhların eşitliği olarak bilinen ilkeye aykırılık teşkil etmektedir. Silâhların eşitliği, savunma makamının bir hukuk devletinde kendisine tanınmış bulunan hakları etkin bir şekilde kullanabilmesi anlamına gelmektedir. Bu ilkenin daha etkin bir şekilde hayata geçirilebilmesi amacıyla Ceza Muhakemesi Kanununun 153 üncü maddesinde önemli bir değişiklik yapılmaktadır. Söz konusu maddeye göre müdafinin dosya içeriğini incelemesi veya belgelerden örnek alması soruşturmanın amacını tehlikeye düşürebilecek ise, Cumhuriyet savcısının istemi üzerine sulh ceza hâkiminin kararıyla bu

yetkisi kısıtlanabilmektedir. Teklifte, söz konusu hüküm yürürlükten kaldırılmakta ve müdafinin soruşturma evresinde hiçbir kısıtlama olmaksızın dosya içeriğini inceleyebilmesi ve istediği belgelerden örnek alabilmesi sağlanmaktadır.

İş bu teklifle, yukarıda arz edilen nedenlerle Terörle Mücadele Kanunu, Türk Ceza Kanunu, Ceza Muhakemesi Kanunu ve diğer bazı kanunlarda değişiklik yapılması amaçlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Teklifin 20 nci maddesiyle, 6352 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesi uyarınca görevlerine devam eden ağır ceza mahkemeleri ile Terörle Mücadele Kanununun 10 uncu maddesi uyarınca görevlendirilen ağır ceza mahkemelerinin kaldırılması nedeniyle; bu mahkemelerde kovuşturması devam eden davalar ve bu mahkemelerde görevlendirilmiş Cumhuriyet savcılarınınca soruşturması yürütülen dosyaların devri, bu mahkemelerde görevli hâkim ve Cumhuriyet savcılarının mükteseplerine uygun olarak Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından atanmaları ile diğer bazı konularda uygulamada ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermek amacıyla ihtiyaç duyulan geçici hükümler düzenlenmektedir.

MADDE 2- Terörle Mücadele Kanununun 10 uncu maddesinin yürürlükten kaldırılması nedeniyle bu Kanunun kapsamına giren suçlara ilişkin davaların ağır ceza mahkemelerinde görülmesi sağlanmaktadır. Anayasa Mahkemesi ve Yargıtayın yargılayacağı kişilere ve askerî mahkemelerin görevlerine ilişkin hükümler ile çocuklara özgü kovuşturma hükümleri saklı tutulmaktadır.

MADDE 3- Anayasanın 20 nci maddesinde, herkesin kendisiyle ilgili kişisel verinin korunmasını isteme hakkına sahip olduğu düzenlenmiştir. Kişisel verilerin ve özel hayatın daha etkin korunması amacıyla kişisel verileri hukuka aykırı olarak kaydedenlere verilecek ceza artırılmaktadır.

MADDE 4- Maddeyle, 5237 sayılı Kanunun 136 ncı maddesinde değişiklik yapmak suretiyle, kişisel verileri hukuka aykırı olarak bir başkasına veren, yayan veya ele geçiren kişiye verilecek ceza artırılmaktadır. Değişiklikle, kişisel verilerin ve özel hayatın daha etkin korunması amaçlanmaktadır.

MADDE 5- Maddeyle, 5237 sayılı Kanunun 138 inci maddesinin birinci fıkrasında düzenlenen suçun cezası artırılmakta ve maddeye yeni bir fıkra eklemek suretiyle, suçun konusunun Ceza Muhakemesi Kanununa göre ortadan kaldırılması veya yok edilmesi gereken bir veri olması halinde cezanın bir kat artırılması öngörülmektedir. Değişiklikle, kişisel verilerin ve özel hayatın daha etkin korunması amaçlanmaktadır.

MADDE 6- Kişi hürriyeti ve güvenliği, Anayasamız ve uluslararası sözleşmelerle teminat altına alınmıştır. Gözaltı kararının kişi hürriyeti ve güvenliğini kısıtlayıcı bir karar olduğu şüphesizdir. Soruşturma için zorunlu olması halinde, sadece “kişinin bir suç işlediğini düşündürebilecek emarelerin” varlığına dayanarak basit bir şüpheyile kişilerin gözaltına alınması, uygulamada pek çok mağduriyetlere ve hak ihlallerine yol açabilmektedir.

Ceza Muhakemesi Kanununun 91 inci maddesinin ikinci fıkrasında yapılması öngörülen değişiklik, gözaltına alınmaya ilişkin kararın verilebilmesi, “suçun işlendiğini düşündürebilecek emarelerin” yerine “suçun işlendiğini gösteren somut delillerin” varlığına bağlanmaktadır. Böylelikle, Cumhuriyet savcısı, soruşturma için zorunlu olması halinde, sadece “kişinin bir suç işlediğini düşündürebilecek emarelerin” varlığına dayanarak gözaltı kararı veremeyecek, gözaltı kararı verebilmek için “bir suçun işlendiğini gösteren somut delillere” dayanmak zorunda kalacaktır.

MADDE 7- Maddeyle, Ceza Muhakemesi Kanununun 94 üncü maddesinde değişiklik yapmak suretiyle, yakalama emri üzerine yakalanan kişinin en geç yirmidört saat içinde yetkili hâkim veya mahkeme önüne çıkarılamaması halinde, aynı süre içinde yakalandığı yer adliyesinde, mevcut değil ise en yakın adliyede kurulu sesli ve görüntülü iletişim sisteminin

kullanılması suretiyle yetkili hâkim veya mahkeme tarafından sorgusunun yapılması ve ifadesinin alınması sağlanmaktadır. Böylelikle, kişinin yetkili hâkim önüne çıkarılmaması nedeniyle tutuklu kalmasının önüne geçilmesi ve mağduriyetinin önlenmesi temin edilmekte ve kamuoyunda “yol tutuklaması” olarak bilinen uygulamaya son verilmektedir. Bu düzenleme, yakalanan kişinin yetkili hâkim veya mahkeme tarafından sesli ve görüntülü iletişim sistemiyle dinlenmesi hâlinde müdafî yardımından yararlanmasını engellemeyecektir. Müdafî, yetkili hâkimin yanında veya mahkemede bulunabileceği gibi yakalanan kişinin yanında da bulunabilecektir.

MADDE 8- Koruma tedbirleri, ceza muhakemesinde maddi gerçeğe ulaşılabilmesi amacıyla başvuru tedbirleridir. Bu tedbirler, kişilerin özgürlüklerine çeşitli kısıtlamalar getirmektedir. Koruma tedbirleri bir amaç değil, araçtır. Ancak bir suç şüphesinin varlığı, kanuni düzenleme olması ve zorunlu hallerde başvurulabilecektir. Bununla birlikte, koruma tedbirleriyle amaçlanan hedef ile tedbir arasında orantılılık olması gerekmektedir.

Maddeyle, Ceza Muhakemesi Kanununun 100 üncü maddesinin birinci fıkrasında yapılması öngörülen düzenlemeyle, tutuklamanın kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren somut delillere dayandırılması zorunluluğu getirilmektedir.

Bununla birlikte, Ceza Muhakemesi Kanununun 100 üncü maddesinin dördüncü fıkrasında değişiklik yapmak suretiyle, mükerrerlerin, itiyadi suçluların ya da suçu meslek haline getirenlerin tekrar suç işlemelerini önlemek amacıyla yeni bir tutuklama nedeni kabul edilmektedir. Bu kişilerin suç işlediği hususunda kuvvetli şüphe sebebinin varlığı durumunda tutuklama nedeni var sayılabilecektir. Suç ve suçlulukla etkin mücadelede kullanılan ve mukayeseli hukukta birçok ülke uygulamasında yer bulan bu neden, failerin yeniden suça yönelmelerini engelleyecektir.

MADDE 9- Maddeyle, Ceza Muhakemesi Kanununun 116 ncı maddesinin birinci fıkrasında yapılması öngörülen düzenlemeyle, arama tedbirinin uygulanması, şüpheli veya sanığın yakalanabileceği veya suç delillerinin elde edilebileceği hususunda somut delillere dayalı kuvvetli şüphenin varlığına bağlanmaktadır. Arama kararını veren Cumhuriyet savcısı veya hâkim bu hususta gerekçe göstermekle yükümlü olacaktır.

Düzenlemeyle, şüpheli ve sanıkların temel hak ve özgürlüklerinin korunması için önemli bir güvence sağlanmakta ve aramanın uygulanabilmesi bakımından tutuklama müessesinde olduğu gibi somut delillere dayalı kuvvetli şüpheye yer verilmektedir.

MADDE 10- Maddeyle, Ceza Muhakemesi Kanununun 128 inci maddesinin birinci fıkrasında yapılması öngörülen düzenlemeyle, taşınmazlara, hak ve alacaklara elkoyma koruma tedbirinin uygulanabilmesi bakımından suçun işlendiğine ve belirtilen değerlerin bu suçlardan elde edildiğine dair somut delillere dayanan kuvvetli şüphenin varlığı aranmaktadır.

Şüpheli veya sanıkların tüm malvarlığına değil sadece suçtan elde edildiği tespit edilen taşınmazlara, hak ve alacaklara elkoyma koruma tedbirinin uygulanması gerekmektedir. Ancak, uygulamada şüpheli ve sanıkların nakdi ya da aynı tüm hak ve alacakları ile malvarlığına el konulduğu ve suçtan elde edilip edilmediğinin hiçbir şekilde araştırılmadığı görülmektedir. Söz konusu bu uygulama nedeniyle Anayasanın 35 inci maddesinde belirtilen mülkiyet hakkı ve 36 ncı maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkı önemli ölçüde zedelenmektedir. Düzenlemeyle, taşınmazlar, hak ve alacaklar bakımından elkoyma işleminin uygulanabilmesi için ilgisine göre Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Mali Suçları Araştırma Kurulu, Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumundan, elkonulacak taşınmaz hak ve alacağın suçtan elde edildiğine ve suçtan elde edilen değere ilişkin rapor alınması zorunluluğu getirilmektedir.

Öte yandan, Türk Ceza Kanununun 220 nci maddesinde düzenlenen suç işlemek amacıyla örgüt kurma suçunun maddenin ikinci fıkrasında düzenlenen katalogdan çıkarılması suretiyle, bazı soruşturmalarda sırf bu tedbirin uygulanabilmesi için soruşturmanın suç işlemek amacıyla örgüt kurma suçu kapsamında başlatılması ve yürütülmesi uygulamasının önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

Maddenin dokuzuncu fıkrasında yapılan değişiklikle, bu tedbire tek hâkimin karar vermesi yerine heyet halinde çalışan ağır ceza mahkemesince oybirliğiyle karar verilmesi usulü getirilmektedir.

MADDE 11- Bilgisayarlarda, bilgisayar programlarında ve kütüklerinde arama, kopyalama ve elkoyma hususunu düzenleyen Ceza Muhakemesi Kanununun 134 üncü maddesinde değişiklik yapmak suretiyle, bu tedbirin verilebilmesi için ayrıca suç işlendiğine ilişkin somut delillere dayanan kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı aranmakta ve teklifin koruma tedbirleri bakımında öngördüğü sisteme paralellik sağlanması amaçlanmaktadır.

Bilgisayarlarda, bilgisayar programlarında ve kütüklerinde arama, kopyalama ve elkoyma kararını veren hâkim, suçun işlendiğine dair kuvvetli şüphe oluşturan somut delilleri gerekçelendirmekle yükümlüdür.

Diğer yandan, bilgisayar veya bilgisayar kütüklerine elkoyma işlemi sırasında, sistemdeki bütün verilerin yedeklemesi yapılmaktadır. Mevcut düzenlemeye göre istemesi halinde bunlardan bir kopya çıkarılarak şüpheliye veya vekiline verilmektedir. Değişiklikle, bu uygulamanın isteğe bağlılıktan çıkarılıp zorunlu hale getirilmesi öngörülmektedir. Düzenlemeyle, yedeklemesi yapılan sistemdeki verilerde değişiklik yapıldığı iddiasının gündeme gelmesi durumunda şüpheli veya vekiline verilen yedek ile ekleme yapıldığı iddia edilen kopya arasında karşılaştırma yapılabilmesi imkânı sağlanmaktadır.

MADDE 12- Ceza Muhakemesi Kanununun 135 inci maddesinin birinci fıkrasında yapılması öngörülen düzenlemeyle, teklifin koruma tedbirleri bakımında öngördüğü sisteme paralellik sağlanmakta ve iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması tedbirine karar verilebilmesi, suç işlendiğine ilişkin somut delillere dayanan kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığına bağlanmaktadır.

Maddeye eklenmesi öngörülen ikinci fıkrayla, suçla ilgili olmayan kişilerin dinlenmesini engellemek amacıyla, iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması talebinde bulunulurken hakkında bu madde uyarınca tedbir kararı verilecek kişinin kullandığı telefon hattının veya iletişim bağlantısının tespitine imkân veren kodu taşıyan cihazın sahibini gösterir belgenin talep yazısına eklenmesi zorunluluğu getirilmektedir. Bu durumda gerek iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması kararını verecek mahkemenin, gerek talepte bulunan Cumhuriyet savcısının ve gerekse Cumhuriyet savcısına bu talebi ileten kolluk görevlilerinin, bu tedbirin uygulanması bakımından daha titiz bir araştırma yapması gerekecektir. Böylelikle, suçla ilgisi olmayan başka kişilerin iletişiminin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınmasının önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

Maddenin üçüncü fıkrasında yapılması öngörülen değişiklikle, iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması tedbirinin üç ay olan süresi iki ayla, üç aylığına uzatılmasına ilişkin süre de bir ayla sınırlandırılarak, toplam altı ay olan süre üç aya indirilmektedir. Ayrıca, örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenen suçlarla ilgili olarak sürekli dinlemeye imkan veren "bir aydan fazla olmamak üzere sürenin müteaddit defalar uzatılması" uygulamasına son verilmekte ve örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenen suçlarla ilgili de olsa iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması altı ayla sınırlandırılmaktadır. Kişi temel hak ve özgürlüklerinden olan özel hayatın gizliliği ve haberleşme hürriyeti kapsamında özgürlükler ve suçlulukla mücadele arasında orantı sağlanması amacıyla bu tedbirin uygulanması bakımdan azami bir süre öngörülmektedir.

Süre yönünden yapılması öngörülen diğer bir değişiklik de şüpheli veya sanığın yakalanabilmesi için mobil telefonun yerinin tespiti hakkındadır. Mevcut uygulamada üç ay süreyle verilebilen bu tedbir, iki aya indirilmektedir. Üç aylığına uzatılabileceğine ilişkin mevcut hüküm ise bir ayla sınırlandırılmaktadır. Böylelikle, altı ay süreyle başvurulabilen bu tedbire, değişiklikle en fazla üç ay süreyle başvurulabilecektir.

Diğer yandan, Türk Ceza Kanununun 220 nci maddesinde düzenlenen suç işlemek amacıyla örgüt kurma suçunun maddenin altıncı fıkrasında düzenlenen katalogdan çıkarılması suretiyle, bazı soruşturmalarda sırf bu tedbirin uygulanabilmesi için soruşturmanın suç işlemek amacıyla örgüt kurma suçu kapsamında başlatılıp yürütülmesi uygulamasının önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

Maddede yapılan diğer bir değişiklikle, iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması tedbirine tek hâkimin karar vermesi yerine heyet halinde çalışan ağır ceza mahkemesince oybirliğiyle karar verilmesi usulü getirilmektedir. Bununla kişi hürriyeti ve güvenliği, özel hayatın gizliliği ve haberleşme hürriyeti gibi temel insan hak ve özgürlüklerinin daha güvenceli hale getirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 13- Teklifin koruma tedbirleri bakımından öngördüğü sisteme paralellik sağlanması amacıyla Ceza Muhakemesi Kanununun 139 uncu maddesinin birinci fıkrasında yapılması öngörülen düzenlemeyle, gizli soruşturmacı görevlendirilmesi tedbirine karar verilmesi, suçun işlendiği hususunda somut delillere dayanan kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığına bağlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, gizli soruşturmacı görevlendirilmesine tek hâkimin karar vermesi yerine heyet halinde çalışan ağır ceza mahkemesince oybirliğiyle karar verilmesi usulü getirilmektedir.

Altıncı fıkranın sonuna eklenen cümleyle, suçla bağlantılı olmayan kişisel bilgilerin derhal yok edileceği hüküm altına alınmaktadır. Düzenlemeyle, özel hayatın gizliliği ve kişisel verilerin korunması amaçlanmaktadır.

MADDE 14- Ceza Muhakemesi Kanununun 140 ıncı maddesinin birinci fıkrasında geçen “kuvvetli şüphe” ibaresi “somut delillere dayanan kuvvetli şüphe” olarak değiştirilmek suretiyle teknik araçlarla izleme tedbirine karar verilebilmesi için daha somut bir gerekçe getirilmektedir.

Ayrıca aynı fıkrada yapılan diğer bir değişiklikle, Türk Ceza Kanununun 220 nci maddesinde düzenlenen suç işlemek amacıyla örgüt kurma suçunun bu tedbirin uygulanabileceği katalogdan çıkarılması suretiyle bazı soruşturmalarda sırf bu tedbirin uygulanabilmesi için soruşturmanın suç işlemek amacıyla örgüt kurma suçu kapsamında başlatılması ve yürütülmesi uygulamasının önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

Maddenin ikinci fıkrasında yapılan değişiklikle, teknik araçlarla izleme tedbirine tek hâkimin karar vermesi yerine heyet halinde çalışan ağır ceza mahkemesince oybirliğiyle karar verilmesi usulü getirilmektedir.

Maddenin üçüncü fıkrasında yapılması öngörülen değişiklikle, teknik araçlarla izleme tedbirinin süresi kısaltılmaktadır. Buna göre; dört hafta olan tedbir süresi üç haftaya, dört hafta olan uzatma süresi ise bir haftaya indirilerek, en fazla sekiz hafta olan teknik araçlarla izleme süresi azami dört haftayla sınırlandırılmaktadır. Ancak, örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenen suçlarla ilgili olarak, bir hafta süreyle müteaddit defalar uzatılarak teknik araçla süresiz izleme uygulamasına son verilerek, örgütlü suçlar bakımından uzatma süresi dört haftayla sınırlandırılmaktadır. Buna göre örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenen suçlarda daha önce süresiz yapılan teknik araçlarla izleme, toplam sekiz haftaya indirilmektedir.

Değişiklikle, kişi hürriyeti ve güvenliği, özel hayatın gizliliği ve haberleşme hürriyeti gibi temel insan hak ve özgürlüklerinin daha güvenceli hale getirilmesi hedeflenmektedir.

MADDE 15- Ceza Muhakemesi Kanununun 161 inci maddesinin beşinci fıkrasına eklenmesi öngörülen hükümlerle, en üst dereceli kolluk amirleri bakımından inceleme ve soruşturma izninin Adalet Bakanı tarafından verilmesi, Adalet Bakanının inceleme ve soruşturmayı, adalet müfettişleri veya Cumhuriyet başsavcıları eliyle yaptırması sağlanmaktadır.

Diğer yandan, teklifle Terörle Mücadele Kanununun 10 uncu maddesi kaldırıldığından bu maddede düzenlenen bazı suçların doğrudan soruşturulacağına dair hüküm, bu maddeye eklenmektedir.

MADDE 16- Ceza Muhakemesi Kanununun 169 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında yapılması öngörülen değişiklikle, soruşturma aşamasında yapılan işlemler sonucu düzenlenen tutanakta işlemin tarihi ile başlama ve bitiş saatinin de belirtileceği düzenlenmektedir.

Diğer yandan, teklifle Terörle Mücadele Kanununun 10 uncu maddesi kaldırıldığından bu maddede düzenlenen kolluk görevlilerinin korunması bakımından uygulanacak bazı tedbirler, bu maddeye eklenmektedir.

MADDE 17- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla alınmış ve devam etmekte olan iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması; gizli soruşturmacı ve teknik araçlarla izleme koruma tedbirleri bakımından bu Kanunla kabul edilen usule ve koşullara göre bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren onbeş gün içinde yeniden karar alınması zorunluluğu getirilmektedir. Taşınmazlara, hak ve alacaklara elkoyma tedbiri bakımından bu süre otuz gün olarak belirlenmektedir. Bu süreler içinde karar alınmaması durumunda bu tedbirlere ilişkin kararların uygulanmasına derhal son verilecektir.

MADDE 18- Maddeyle, kamu görevlileri hakkında tesis edilen atama, naklen atama, görev ve unvan değişikliği, geçici veya sürekli görevlendirmelere ilişkin idari işlemlerin, uygulanmakla etkisi tükenen olan idari işlemlerden sayılmayacağı düzenlenmektedir.

MADDE 19- Anayasanın “Yargı yolu” kenar başlıklı 125 inci maddesinde idarenin, kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü olduğu; “Görev ve sorumlulukları, disiplin kovuşturulmasında güvence” kenar başlıklı 129 uncu maddesinde, memurlar ve diğer kamu görevlilerinin yetkilerini kullanırken işledikleri kusurlardan doğan tazminat davalarının, kendilerine rücu edilmek kaydıyla ve kanunun gösterdiği şekil ve şartlara uygun olarak, ancak idare aleyhine açılacağı düzenlenmiştir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun “Kişilerin uğradıkları zararlar” kenar başlıklı 13 üncü maddesinde, kişilerin kamu hukukuna tabi görevlerle ilgili olarak uğradıkları zararlardan dolayı bu görevleri yerine getiren personel aleyhine değil, ilgili kurum aleyhine dava açacakları düzenlenmiştir.

Söz konusu Anayasa hükümleri ve Devlet Memurları Kanunu hükmüne uyum sağlanmak amacıyla mahkeme kararlarının süresi içinde kamu görevlilerince yerine getirilmemesi halinde tazminat davasının ancak ilgili idare aleyhine açılacağı düzenlenmektedir.

MADDE 20- 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun 10 uncu maddesi yürürlükten kaldırılmak suretiyle bazı suçların soruşturulması ve kovuşturulması amacıyla görevlendirilen ağır ceza mahkemelerinin görevlerine son verilmektedir.

6352 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesiyle, Ceza Muhakemesi Kanununun yürürlükten kaldırılan 250 nci maddesine göre görevlendirilen mahkemelerde görülen davaların kesin hükümlerle sonuçlandırılıncaya kadar bu mahkemelerce bakılmaya devam

edileceđi dzenlenmiřtir. Bu dzenlemeden kaynaklanan aynı suća farklı mahkemelerin bakması řeklindeki uygulamaya son verilmesi amacıyla gećici 2 nci madde yurrluktan kaldırılmaktadır.

5190 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununda Değişiklik Yapılması ve Devlet Güvenlik Mahkemelerinin Kaldırılmasına Dair Kanunla, Devlet Güvenlik Mahkemeleri kaldırılmış olduğundan maddede bu mahkemelere yapılan atıf yurrluktan kaldırılmaktadır.

Silahların eşitliği ilkesine göre iddia ve savunma makamlarının eřit haklardan yararlanmaları, taraflardan birine tanınan hakların, diğerine de aynen tanınması gerekmektedir. Bu durum, savunma hakkının gerćekten hakkıyla yapılmasının zorunlu bir gereğidir. Soruřturma aşamasında müdafii dosya içeriğini incelemesinin engellenmesi savunma hakkının kısıtlanması anlamına gelmektedir. Bu nedenle, Ceza Muhakemesi Kanununun 153 üncü maddesinin üçüncü fıkrasındaki hükmün kaldırılması suretiyle, müdafii soruşturma dosyasını incelemesi yönündeki sınırlandırma kaldırılmaktadır.

Hâkim ve Cumhuriyet savcılarının kararları nedeniyle açılacak tazminat davalarına ilişkin usul ve esasları belirleyen 2802 sayılı Kanunun 93/A maddesi yurrluktan kaldırılmaktadır.

MADDE 21- Yurrlük maddesidir.

MADDE 22- Yürütme maddesidir.

**TERÖRLE MÜCADELE KANUNUNUN 10 UNCÜ MADDESİ UYARINCA
KURULAN AĞIR CEZA MAHKEMELERİNİN KALDIRILMASINA VE ÇEŞİTLİ
KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 14- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte, 6352 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesi uyarınca görevlerine devam eden ağır ceza mahkemeleri ile bu Kanunla yürürlükten kaldırılan Terörle Mücadele Kanununun 10 uncu maddesi uyarınca görevlendirilen ağır ceza mahkemeleri kaldırılmıştır.

Kaldırılan bu ağır ceza mahkemelerinde görev yapan başkan ve üyeler ile Terörle Mücadele Kanunu kapsamındaki suçların soruşturmasında görevlendirilen hâkim ve Cumhuriyet savcılarını, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren onbeş gün içinde müktesepeleri dikkate alınarak uygun görülecek bir göreve atanırlar.

Bu Kanunla yürürlükten kaldırılan Terörle Mücadele Kanununun 10 uncu maddesi uyarınca görevlendirilen Cumhuriyet savcılarınınca yürütülen soruşturma dosyaları, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte, yetkili Cumhuriyet başsavcılıklarına devredilir.

6352 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesi uyarınca görevlerine devam eden ağır ceza mahkemelerinde ve bu Kanunla yürürlükten kaldırılan Terörle Mücadele Kanununun 10 uncu maddesi uyarınca görevlendirilen ağır ceza mahkemelerinde derdest bulunan dosyalar, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte, yetkili ve görevli mahkemelere devredilir.

Mevzuatta Ceza Muhakemesi Kanununun mülga 250 nci maddesinin birinci fıkrasına göre görevlendirilen ağır ceza mahkemeleri ile Terörle Mücadele Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına göre görevlendirilen ağır ceza mahkemelerine yapılmış atıflar ağır ceza mahkemelerine; bu mahkemelerin üyelerine yapılmış atıflar ağır ceza mahkemelerinin bulunduğu yerdeki sulh ceza hâkimlerine yapılmış sayılır.

Bu Kanunla yürürlükten kaldırılan Terörle Mücadele Kanununun 10 uncu maddesi kapsamına giren suçlarla ilgili olarak bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla açılmış olan davalarda, sanığın taşıdığı kamu görevlisi sıfatı dolayısıyla hakkında soruşturma yapılabilmesi için izin veya karar alınması gerektiğinden bahisle durma veya düşme kararı verilemez.”

MADDE 2- 26/9/2004 tarihli ve 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş Görev ve Yetkileri Hakkında Kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Kanunların ayrıca görevli kıldığı hâller saklı kalmak üzere, Türk Ceza Kanununda yer alan yağma (m. 148), irtikâp (m. 250/1 ve 2), resmi belgede sahtecilik (m. 204/2), nitelikli dolandırıcılık (m. 158), hileli iflâs (m. 161) suçları, Türk Ceza Kanununun İkinci Kitap Dördüncü Kısımın Dört, Beş, Altı ve Yedinci Bölümünde tanımlanan suçlar (318, 319, 324, 325 ve 332 nci maddeler hariç) ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun kapsamına giren suçlar dolayısıyla açılan davalar ile ağırlaştırılmış müebbet hapis, müebbet hapis ve on yıldan fazla hapis cezalarını gerektiren suçlarla ilgili dava ve işlere bakmakla ağır ceza mahkemeleri görevlidir. Anayasa Mahkemesi ve Yargıtayın yargılayacağı kişilere ilişkin hükümler, askerî mahkemelerin görevlerine ilişkin hükümler ile çocuklara özgü kovuşturma hükümleri saklıdır.”

MADDE 3- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 135 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “altı aydan” ibaresi “bir yıldan” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4- 5237 sayılı Kanunun 136 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “bir yıldan” ibaresi “iki yıldan” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5- 5237 sayılı Kanunun 138 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “altı aydan bir yıla kadar hapis” ibaresi “bir yıldan iki yıla kadar hapis” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Suçun konusunun Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre ortadan kaldırılması veya yok edilmesi gereken veri olması halinde, verilecek ceza bir kat artırılır.”

MADDE 6- 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 91 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “düşündürebilecek emarelerin” ibaresi “gösteren somut delillerin” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 7- 5271 sayılı Kanunun 94 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 94- (1) Hâkim veya mahkeme tarafından verilen yakalama emri üzerine soruşturma veya kovuşturma evresinde yakalanan kişi, en geç yirmidört saat içinde yetkili hâkim veya mahkeme önüne çıkarılır.

(2) Yakalanan kişi, en geç yirmidört saat içinde yetkili hâkim veya mahkeme önüne çıkarılmıyorsa, aynı süre içinde yakalandığı yer adliyesinde, mevcut değil ise en yakın adliyede kurulu sesli ve görüntülü iletişim sisteminin kullanılması suretiyle yetkili hâkim veya mahkeme tarafından bu kişinin sorgusu yapılır veya ifadesi alınır.”

MADDE 8- 5271 sayılı Kanunun 100 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “olguların” ibaresi “somut delillerin” şeklinde, dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(4) Şüpheli veya sanığın mükerrir, itiyadi suçlu veya suçu meslek edinen kişi olması durumunda da tutuklama nedeni var sayılabilir.

(5) Tutuklama kararı;

a) Sadece adli para cezasını gerektiren,

b) Dördüncü fıkra kapsamına giren kişiler hariç olmak üzere, hapis cezasının üst sınırı iki yıldan fazla olmayan, suçlarla ilgili olarak verilemez.”

MADDE 9- 5271 sayılı Kanunun 116 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “makul” ibaresi “somut delillere dayalı kuvvetli” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 10- 5271 sayılı Kanunun 128 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “elde edildiğine dair” ibaresinden sonra gelmek üzere “somut delillere dayanan” ve “Elkonulabilir.” ibaresinden sonra gelmek üzere “Somut olarak belirlenen” ibareleri ile aynı fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiş; ikinci fıkrasının (a) bendinin (10) numaralı alt bendi yürürlükten kaldırılmış ve dokuzuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu madde kapsamında taşınmazlar, hak ve alacaklar bakımından elkoyma işleminin uygulanabilmesi için ilgisine göre Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Mali Suçları Araştırma Kurulu, Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumundan, elkonulacak taşınmaz hak ve alacağın suçtan elde edildiğine ve suçtan elde edilen değere ilişkin rapor alınması zorunludur.”

“(9) Bu madde hükmüne göre elkoymaya ağır ceza mahkemesince oy birliğiyle karar verilir. İtiraz üzerine bu tedbire karar verilebilmesi için de oybirliği aranır.”

MADDE 11- 5271 sayılı Kanununun 134 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “soruşturmada,” ibaresinden sonra gelmek üzere “suç işlendiğine ilişkin somut delillere dayanan kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı ve” ibaresi eklenmiş ve dördüncü fıkrasında yer alan “İstemesi halinde, bu” ibaresi “Üçüncü fıkra göre alınan” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 12- 5271 sayılı Kanununun 135 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; maddeye birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve fıkra numaraları buna göre teselsül ettirilmiştir; mevcut üçüncü fıkrasında yer alan “üç ay”, “bir defa” ve “hâkim bir aydan fazla olmamak üzere sürenin müteaddit defalar” ibareleri sırasıyla, “iki ay”, “bir ay” ve “mahkeme yukarıdaki sürelerle ek olarak her defasında bir aydan fazla olmamak ve toplam üç ayı geçmemek üzere” şeklinde değiştirilmiş; maddenin mevcut dördüncü fıkrasında yer alan “üç ay” ve “bir defa” ibareleri sırasıyla “iki ay” ve “bir ay” şeklinde değiştirilmiş ve mevcut altıncı fıkrasının (a) bendinin (8) numaralı alt bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

“(1) Bir suç dolayısıyla yapılan soruşturma ve kovuşturmada, suç işlendiğine ilişkin somut delillere dayanan kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı ve başka suretle delil elde edilmesi imkânının bulunmaması durumunda, ağır ceza mahkemesi veya gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Cumhuriyet savcısının kararıyla şüpheli veya sanığın telekomünikasyon yoluyla iletişimi tespit edilebilir, dinlenebilir, kayda alınabilir ve sinyal bilgileri değerlendirilebilir. Cumhuriyet savcısı kararını derhâl mahkemenin onayına sunar ve mahkeme, kararını en geç yirmidört saat içinde verir. Sürenin dolması veya mahkeme tarafından aksine karar verilmesi halinde tedbir Cumhuriyet savcısı tarafından derhâl kaldırılır. Bu fıkra uyarınca alınacak tedbire ağır ceza mahkemesince oy birliğiyle karar verilir. İtiraz üzerine bu tedbire karar verilebilmesi için de oybirliği aranır.”

“(2) Talepte bulunulurken hakkında bu madde uyarınca tedbir kararı verilecek kişinin kullandığı telefon hattının veya iletişim bağlantısının tespitine imkân veren kodu taşıyan cihazın sahibini gösterir belge eklenir.”

MADDE 13- 5271 sayılı Kanununun 139 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve altıncı fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“(1) Soruşturma konusu suçun işlendiği hususunda somut delillere dayanan kuvvetli şüphe sebeplerinin bulunması ve başka surette delil elde edilememesi halinde, kamu görevlileri gizli soruşturmacı olarak görevlendirilebilir. Bu madde uyarınca yapılacak görevlendirmeye ağır ceza mahkemesince oy birliğiyle karar verilir. İtiraz üzerine bu tedbire karar verilebilmesi için de oybirliği aranır.”

“Suçla bağlantılı olmayan kişisel bilgiler derhal yok edilir.”

MADDE 14- 5271 sayılı Kanununun 140 ıncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “hususunda” ibaresinden sonra gelmek üzere “somut delillere dayanan” ibaresi eklenmiş; aynı fıkranın (a) bendinin (5) numaralı alt bendi yürürlükten kaldırılmış; ikinci ve üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Teknik araçlarla izlemeye ağır ceza mahkemesi tarafından oy birliğiyle karar verilir. İtiraz üzerine bu tedbire karar verilebilmesi için de oybirliği aranır.

(3) Teknik araçlarla izleme kararı en çok üç haftalık süre için verilebilir. Bu süre gerektiğinde bir hafta daha uzatılabilir. Ancak, örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenen suçlarla ilgili olarak gerekli görülmesi halinde, mahkeme yukarıdaki sürelerle ek olarak her defasında bir haftadan fazla olmamak ve toplam dört haftayı geçmemek üzere uzatılmasına karar verebilir.”

MADDE 15- 5271 sayılı Kanununun 161 inci maddesinin beşinci fıkrasına aşağıdaki cümle ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“En üst dereceli kolluk amirleri hakkında inceleme ve soruşturma izni Adalet Bakanı tarafından verilir. Adalet Bakanı inceleme ve soruşturmayı, adalet müfettişleri veya Cumhuriyet savcılarını eliyle yaptırır.”

“(8) Türk Ceza Kanununun 302, 309, 311, 312, 313, 314, 315 ve 316 ncı maddelerinde düzenlenen suçlar hakkında, görev sırasında veya görevinden dolayı işlenmiş olsa bile Cumhuriyet savcılarınca doğrudan soruşturma yapılır. 1/11/1983 tarihli ve 2937 sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanununun 26 ncı maddesi hükmü saklıdır.”

MADDE 16- 5271 sayılı Kanununun 169 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “zamanı” ibaresi “tarihi, başlama ve bitiş saatini” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(7) Türk Ceza Kanununun İkinci Kitap Dördüncü Kısımın Dört, Beş, Altı ve Yedinci Bölümünde tanımlanan suçlar (318, 319, 324, 325 ve 332 ncı maddeler hariç) ile 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun kapsamına giren suçlarla ilgili yürütülen soruşturma ve kovuşturmalarda, kolluk tarafından düzenlenen tutanaklara, ilgili görevlilerin açık kimlikleri yerine sadece sicil numaraları yazılır. Kolluk görevlilerinin ifadesine başvurulması gerektiği hallerde çıkarılan davetiye veya çağrı kâğıdı, kolluk görevlisinin iş adresine tebliğ edilir. Bu kişilere ait ifade ve duruşma tutanaklarında adres olarak iş yeri adresleri gösterilir.”

MADDE 17- 23/3/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6- (1) Ceza Muhakemesi Kanununun 128 inci maddesi hükmüne istinaden verilmiş tedbir kararları hakkında, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç otuz gün içinde bu Kanunla düzenlenen yeni hükümler uyarınca karar alınması zorunludur. Aksi takdirde soruşturma evresinde Cumhuriyet savcısı, kovuşturma evresinde mahkeme tarafından tedbire ilişkin kararların uygulamasına derhal son verilir.

(2) Ceza Muhakemesi Kanununun 135, 139 ve 140 ıncı maddeleri hükümlerine istinaden verilmiş tedbir kararları hakkında bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç onbeş gün içinde bu Kanunla düzenlenen yeni hükümler uyarınca karar alınması zorunludur. Aksi takdirde Cumhuriyet savcısı tarafından tedbire ilişkin kararların uygulamasına derhal son verilir.”

MADDE 18- 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 27 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, kamu görevlileri hakkında tesis edilen atama, naklen atama, görev ve unvan değişikliği, geçici veya sürekli görevlendirmelere ilişkin idari işlemler, uygulanmakla etkisi tükenecek olan idari işlemlerden sayılmaz.”

MADDE 19- 2577 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin (4) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“4. Mahkeme kararlarının süresi içinde kamu görevlilerince yerine getirilmemesi halinde de tazminat davası ancak ilgili idare aleyhine açılabilir.”

MADDE 20- Aşağıdaki hükümler yürürlükten kaldırılmıştır:

- a) 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun 10 uncu maddesi.
- b) 2/7/2012 tarihli ve 6352 sayılı Yargı Hizmetlerinin Etkinleştirilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Basın Yayın Yoluyla İşlenen Suçlara İlişkin Dava ve Cezaların Ertelenmesi Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesinin dördüncü fıkrası.
- c) 13/11/1996 tarihli ve 4208 sayılı Kararın Aklanmasının Önlenmesine, 2313 sayılı Uyuşturucu Maddelerin Murakebesi Hakkında Kanunda, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda ve 178 Sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Devlet Güvenlik Mahkemesi” ibaresi.
- d) 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 153 üncü maddesinin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları.
- e) 24/2/1983 tarihli ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 93/A maddesi.

MADDE 21- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 22- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.